

Causa 1. 2.
23. & 24.
Phæn.

drus aquæ cavus gracilior quidem, sed altior; ideò (cùm fluida premant non secundùm spiffitudinem aut copiam, sed secundùm altitudinem vel longitudinem,) graciliorem hunc & altiorem superare, illum spiffiorem verò & breviorẽ cedere, atque adeò orbiculum ligneum (idem verò est de fitula interiore iudicium, quæ gravitate suâ per æquilibrium privata jam fuerat ac insuper exteriorem fundi basin majorem interiore habebat) attolli.

Causa 4. 8.
9. 11. 16. &
26, Phæn.

item 12. &
13, Phæn.

CONCLUSIO II. Atenim cùm perforatus esset fitulæ vel hydriæ exterioris fundus, ut aquæ inter hujus & orbiculi vel interioris hydriæ commissuras interlapsæ pressio deorsum magis per apertum foramen & epistomium, quàm sursum in basin orbiculi sive interioris hydriæ esset determinata; tum verò cylindrus aquæ medius orbiculo vel fundo hydriæ interioris incumbens vincebat & ascensum fortiter cohibebat: dum ex opposito, foramine fitulæ hydriæve exterioris, aut ab obturante digito, aut ab aqua subtus, post epistomii clausuram collecta, occluso, pressio omnis iterum sursum reflectebatur, & prior casus nunc rediens priorem etiam effectum ascendentis orbiculi vel fitulæ interioris necessariò producebat.

Causa 3. 5.
7. 10.

itemque 6.
Phæn.

CONCLUSIO III. Quòd verò tum, cùm aut orbiculus ligneus aut fitulæ vel ollæ fundus non esset satis complanatus, aperto licet hujus foramine aut epistomio infero angustiore, nihilominus ascenderit orbiculus; ejus rei causa vera & unica est procul dubio in eo posita, quòd propter ejusmodi fundorum & orbiculorum inæquabilitatem indeque natam commissuræ laxitatem, plus aquæ subitò in hanc se recipiat quàm per foramen aut epistomium angustius eodem tempore possit effluere; ut sic iterum aquæ in effluxu impeditæ pressionem sursum verti necessum sit: id quod ex eo amplius confirmatur, quòd inæquabilior ejusmodi orbiculus, qui super angustiore fundi foramine ob causam jam dictam ascenderat, super ampliato postea statim hæserit; quia